

מסורת הש"ס

(א) (לפיל יע. א.) (ב) לקמן ח:
(ג) (פס: קדושין ע"א. מיר
טע. לפיל ד. א.) (ד) (ויקרא א.)
(ה) (ז"ל ורנא.) (ו) כס"א.
(ז) כס"א (ח) (ז"ל דנור
אח.) (ט) כס"א ויהא נמי,
(י) (לפיל ט. א.) (יא) (ז"ל
טעמא השק.) (יב) (רש"ל ת"י.
(יג) (ז"ל שמועס.) (יד) (לקמן
ט. א.) (טו) כ"א לא גרסינן.

תורה אור השלם

ו. והביא אתם אל הכותן
וזהקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק
את ראשו ממול ערפו
ולא יכבדו. וישרא ה' ח

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה חילמא יכו' דקאמר בסמוך לא אמרן אלא למ"ד אין שחיטה לעוף מן המזבח אבל למ"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תר"ה לא אמתן וכו'
ונשדלה ומפקת השני
עופה. ג"כ כאן הס"ד
ואח"כ מה"ד תיבני ליה
פסין לטהורי וכו' וש"ך
למחוד ב' מלמ"ד:

מוסד רש"י

[illegible]

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כ.

לא 'אעזבו' שון וצפורן. מה שהקשה בקונטרס לאותן שמפרשים
דאורי בתלמיס ואלו שיר למספר תימא מצרימא אלא אם
בין שניה במשנה נראה דלא קשה דהא גמי שמעין מומחי' בנחיס
בפרק טעמא הער (דף סח.) דתנו מלק בספר' מנומא בגדים

אזית הבליעה אלמא תלוש פסול
במליקה ומיחו קשה קושיא חזרת
השקשק ד"ל לזימור למעוטי תלוש
והי כל תלוש ככלל וז"ל ולפירושו
דלחיי במחזורין היך שן כשרה
במליקה הא צעי ימין דמלק שמהל
פסול דקמן בפרק תחטא העוף
(כ"ו סא) וי"ל דלא נקט שן שיהא
כשרה במליקה אלא כלומר דלא
מיפסל מטעם מחובר כמו בשחיטה
ועי"ל דשמהל גרע משן דהאשמתן
לענין חליטה דלחמירין בפרק מזהב
חליטה (ויבטח דף קה.) דגדימת חוללת
בשיניה ויניכרזלמי משמע דחליטה
כשי ימין דלחמירין גירושלמי כי"ד
היא עושה מחברתו בימין ותופסמו
בשמהל וזכרדו בימין כדי ששהא
חליטה בימין והכשרה בימין ושמה א"ן
כל כן ראה דלמלא ליכא עיובא
בימין אלא לבחילה צעי ימין והא
פסולא

הדין חס חסנה בשבתה לחימה
כסירה וסא דלא קאמר למעוטי דורס
דכסר למליקה ופסול לשחיטה פסול
דבהדיא קמי לה גבי שחיטה בפ' ב'
(ובקן ג') דפסולה דקמן אס הכח
את הראש בנה אחת פסולה והי'
אשמיטין דכסר במליקה א"כ ר"ל
לחומי אפכא פסול נשחיטה כסר
במליקה דהוה משמע שפסוט לנו
נשחיטה: **א"ר** ימא אשמיטין
עיקור סימנים. לפרוש הקונטרס
דעיקור סימניו היו טרפה חיה
אחיא אנטרין לאשמיטין דכי הימי
דעיקור פסול נשחיטה פסול נמי
במליקה מחין היה לנו להכסר
במליקה יומר מנשחיטה והלא חלק
ונחלק טרפה פסול ליהוי טמא

אזל דפליגי ביניהם בצרכי (קדשי קדשים) דק' (סו. א) מליקא
ממסרתה ממומחא נבלת שוף טהור אז לאו וכן חימה לרצח בר
קסיר דקאמל לא אחר רמי בר יוחאקל אין עיקור שמיים לעוף אזל
נגליקא ולא בשמיים אלא שנה דנקט עיקור מכל שאר טרפות
מן חימה דקאמל כמקור (א) (אבל למד' אין שמיים לעוף מן
המורה אין עיקור) (אבל למד' יש שמיים לעוף מן המורה יש עיקור)
יחזק תלי זה בזה מ"מ הוא אכור משום טרפה דמה לי טרפה ו
מה לי טרפה אחרת דמין שנטרף העוף שוב אין לעוף מן המורה
דלא להוציא מדי נבלה למאן דאמר אין שמיים לעוף מן המורה
לדמוח בריש הסותר (לקמן כה.) אבל לרבי הלכות גדולות חז"ל
בולה סוגיא שפיר דלא הוי טרפה על ידי ששמיים סימנין ולהכי
אמרי ארומא למשטי עיקור סימנין כי היכי להכחא גמרי
לה דאין השמיים מועלת שם אף על פי שאינו טרף כן כמו
במקור שוב אינו מועיל אף על פי שאינו טרפה והא כן
רמי בר יוחאקל כו' ופליגי איהוי דנשמייה הגרטה דפריש
בקוטעם אבל אהך דתני ליה כל טרפות שמו חכמים בזהמה
נגדו בעוף לא פליג דאפילו אינה טרפה כן אבל
ופירוש הקוטעם פליג מן אלה ויחזק השתא דרצח בר
חסי ונבלה סוגיא:

אמר אלמא אמר אין שחיטה לעוף מן התורה. אין
לקשות לדידיה הווי משכנת נבלת עוף טעור דמטמא
נגדים אנית הצליעה דנהי דלא עשה שחיטה מיהא צבי
סימנין דמכוחא דנהי כריס פרק ד' (דף כח.) קדאמר מלך
בסבין מטמא נגדים אנית הצליעה ואי אמרת אין שחיטה לעוף
מיהא (ס'יון דהברא שדרה ומפרקת הווי טרפה מיהא
אלא סבין וטערה מדי שדרה אלמא סימנין דוקא מטעורין
בשדרה ומפרקת חציב טרפה (ו)ואתמא (ו)משכנת נבלת עוף
טעור שכתחך שדרה ומפרקת ורוב צב קודם שגביע לסמן
מיהא ליה סבין וטעורין מדי שדרה וואי דנקט בהמלת
מחמת (ח.) גבי נבלה וטרפה לא יאכלי הכהנים דלשחיטין ק"ו
הואיל ואשחרי מליקא גבייהו אשחרי נמי נבלה לאו דוקא
ונבלה לא הוי דמכוחא לקמן (א)וכמו שהבאנו מפרק ד'
לקמן דף כח.) אלא כלומר טרפה וקרא נקט נבלה אגב טרפה:
חמי

וואי ס'ד מחזיר דוקא. וממנו דקמיי אומליקה שברה בשחזיר קמיי
דאי לא החזיר פסולה שחט אחאי פסולה מחי שנה עירך מזדדין אלא
ללאו ש"מ אף מחזיר קאמיי וממנו בדלא אהרד ולא הוה ממני לא
תיובתיהו ולא סיעתיהו: יקבלו הרוכין את תשובתן. הנערים בני ר'

חייא: למעוטי מאי. אי משום דעורף
פסול בשחיטה וכשר במליקה וזלזל
כשר לשחיטה ופסול במליקה הוה תנא
ליה: לאו למעוטי תורת סימני.
דכשר בשחיטה ופסול במליקה ואידי
תנא לאו כשר בשחיטה ופסול במליקה
תנא נמי כשר במליקה פסול בשחיטה:
תנא למעוטי שן וזפורן. ומשום סיפא
הנקט לא כשר במליקה פסול בשחיטה
למעוטי שן מחוברת וזפורן מחוברת
דפסולה בשחיטה והכי קאמר כשר
בשחיטה כגון זפורן מחוברת פסול
במליקה וכיון דאשמועי^א זפורן הוה
הדין לשן דתעמנה משום מחוברת
ואידי דתנא סיפא תנא נמי רישא:
שן וזפורן כדדיו תנא לכו. גמיל
דף טו: במתני^א וזפורן ממגל קציר
המגמיר והשניסין המזכרין ואוקמינן
[ומי]. במחברת. ואית דמפרשי דמזכר
ממעט שן תלושה וזפורן תלושה דכשר
בשחיטה ופסול במליקה הלא הוה דא"כ
למחיה חזק שן וזפורן ילמא אל
למעוטי וזכרן דפסול במליקה הלא
תלושה לאו מילתא הוה דנימא כשר
בשחיטה ופסול במליקה דהא בתלוש
לאו מיקריא מליקה ואפי' מליקה
פסולה לא מיקריא דהא פירש לן
קריא דמליקה בעצמו של כהן היתא
ובכלי לא מיקריא מליקה דלא אשכחן
בכלי דמיקריא מליקה ומנא חימרא
דמליקה בעצמו של כהן דמילא
דשחיטת קדשים בפרק קדשי קדשים
(זבחים דף קז.ה.) ובקריבו הכהן אל
המזבח (א) וכי תעלה על דעתך שזר
קריב גבי מזבח אלא מגיד שלא הוה
במליקה אלא בעצמו של כהן ולהוהא
לשנא פריטו שז ואפורי כדבדיו המני

[illegible]

עין משפט
גד מצוה

קמח א ב ג חי' פ"ו
מהל' מעשה
קרנות הלכה כג:

שיימה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones